

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvas 93/13/EK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos⁽¹⁾ 6. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka līgums nevar pastāvēt bez negodīga noteikuma, ja ar atlikušo līgumu profesionālim tiktu uzlikts nesamērīgs slogs?
- 2) Ja līguma, ar kuru profesionālim ir uzlikts nesamērīgs slogs, turpmāka pastāvēšana nav iespējama, vai valsts tiesai, lai glābtu līgumu patērētāja aizsardzības nolūkā, būtu tiesības piemērot dispozīvu tiesību normu vai arī papildināt līgumu ar profesionālim minimāli pieņemamu normu?
- 3) Vai negodīga noteikuma par saistību pirmstermiņa izpildāmību spēkā neesamība atļauj pārējā līguma turpmāku pastāvēšanu Direktīvas 93/13 6. panta 1. punkta izpratnē?
- 4) Vai tiesā, kas izskata lietu, patērētājs var atteikties no Direktīvā 93/13 paredzētās aizsardzības sistēmas?
- 5) Vai ar Direktīvas 93/13 un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas⁽²⁾ efektivitātes principu ir saderīga valsts procesuālā norma, kurā patērētāja materiālās tiesības vai priekšrocības ir pakļautas nosacījumam, ka patērētājs piekrīt īpašai piespiedu izpildes procedūrai, un šādas tiesības un priekšrocības nav atzītas citās procedūrās?

⁽¹⁾ OV 1993, L 95, 29. lpp.

⁽²⁾ OV 2000, C 364, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 15. februārī iesniedza Audiencia Provincial de Alicante, Sección octava (Spānija) – The Irish Dairy Board Co-operative Limited/Tindale & Stanton Ltd España, S.L.

(Lieta C-93/16)

(2016/C 156/37)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Audiencia Provincial de Alicante, Sección octava

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: The Irish Dairy Board Co-operative Limited

Atbildētāja: Tindale & Stanton Ltd España, SL

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai KPZR⁽¹⁾ 9. panta 1. punkta b) apakšpunkts, kurā ir noteikts, ka ir jāpastāv sajaukšanas iespējai, lai Kopienas preču zīmes īpašnieks varētu aizliegt trešajai personai ekonomiskajā aprītē bez viņa piekrišanas izmantot apzīmējumu šajā pantā paredzētajos gadījumos, var tikt interpretēts tādējādi, ka ar to ir atļauts izslēgt sajaukšanas iespēju gadījumā, ja divās Savienības dalībvalstīs agrāka Kopienas preču zīme tās īpašnieka tolerances dēļ daudzus gadus bija mierīgi līdzāspastāvējusi ar līdzīgām valsts preču zīmēm, un tādējādi sajaukšanas iespējas neesamību šajās divās valstīs var attiecināt uz citām dalībvalstīm vai uz visu Savienību, ņemot vērā vienotu attieksmi, kas ir noteikta Kopienas preču zīmei?
- 2) Vai iepriekšējā punktā paredzētajā gadījumā ir iespējams ņemt vērā dalībvalstu, kurās ir notikusi līdzāspastāvēšana, ģeogrāfiskie, demogrāfiskie, ekonomiskie vai citi apstākļi, lai izvērtētu sajaukšanas iespēju, tādējādi pastāvot iespējai sajaukšanas iespējas neesamību minētajās valstīs attiecināt uz trešo valsti vai visu Savienību?

- 3) Vai attiecībā uz KPZR 9. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzēto gadījumu minētais noteikums ir jāinterpretē tādējādi, ka, tā kā agrākā preču zīme ir līdzāspastāvējusi ar konfliktējošo apzīmējumu noteiktu gadu skaitu divās Savienības dalībvalstīs, agrākas preču zīmes īpašniekam neceļot pret to iebildumus, minētā īpašnieka tolerance pret vēlāka apzīmējuma lietošanu šajās divās valstīs var tikt attiecināta uz visu Savienības teritoriju, lai noteiktu, vai vēlāka apzīmējuma lietošana, ko veic trešā persona, ir attaisnota vienotas attieksmes dēļ, kas ir noteikta Kopienas preču zīmei?

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi, OV L 78, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 17. februārī iesniedza Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona (Spānija) – José María Pérez Retamero/TNT Express Worldwide S.L., Transportes Saripod S.L. un Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

(Lieta C-97/16)

(2016/C 156/38)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona

Pamatlietas puses

Prasītājs: José María Pérez Retamero

Atbildētāji: TNT Express Worldwide S.L., Transportes Saripod S.L. un Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2002/15/EK ⁽¹⁾ 3. panta d) punktā noteiktā “transportlīdzekļa apkalpes locekļa” definīcija ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to nav saderīga tāda valsts tiesību norma kā Darba likuma 1. panta 3. punkta g) apakšpunkts, kurā ir noteikts, ka par “transportlīdzekļa apkalpes locekļiem” nevar tikt uzskatītas “personas, kas sniedz transporta pakalpojumus, izmantojot administratīvās atļaujas, [...] un transportlīdzekļus [...], kas ir viņu īpašumā vai valdījumā”?
- 2) Vai Direktīvas 3. panta e) punkta otrā daļa (“Šajā direktīvā uz tiem autovadītājiem, kas neatbilst šiem kritērijiem, attiecas tie paši pienākumi un tie gūst labumu no tādām pašām tiesībām kā transportlīdzekļa apkalpes locekļi atbilstīgi šai direktīvai”), ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja nav izpildīts vai ir izpildīts vai tikai viens no paredzētajiem kritērijiem kvalificēšanai par “pašnodarbināto autovadītāju”, ir jāuzskata, ka runa ir par “transportlīdzekļa apkalpes locekli”?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 11. marta Direktīva 2002/15/EK par darba laika organizēšanu personām, kas ir autotransporta apkalpes locekļi, OV L 80, 35. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 24. februārī iesniedza Rechtbank Amsterdam (Nīderlande) – Openbaar Ministerie/Paweł Dworzecki

(Lieta C-108/16)

(2016/C 156/39)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Amsterdam